



PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT

ORGANIZAȚIA JUDEȚEANĂ HUNEDOARA

Deva, str. 1 Decembrie 1918 nr. 18A, CP 330019

Tel/Fax 0254 217999, e-mail : hunedoara@psd.ro

COMUNICAT DE PRESĂ

In urma materialelor aparute in presa locala, PSD face urmatoarele precizari:

Modificarea Codurilor Penale pentru respectarea prezumției de nevinovăție nu este o cerință nici din partea PSD, nici din partea ALDE, ci din partea Uniunii Europene. Adoptarea Directivei UE 343 la nivel european a avut loc tocmai din cauza abuzurilor împotriva prezumției de nevinovăție care au avut loc și în România.

Acuzatie - Prin modificarea art. 273 se dezincriminează infracțiunea de mărturie mincinoasă

- Articolul în cauză din Codul de procedură penală nu se modifică, ci se completează. Deci toate prevederile care sunt acum în legislație privind infracțiunea de mărturie mincinoasă se mențin.
- Alineatul prin care se completează acest articol garantează dreptul persoanelor audiate de a păstra tăcerea sau de a refuza să facă afirmații care le-ar putea auto-incrimina – cerință expres prevăzută la art. 7 din Directiva 343.

Acuzatie - Prin instituirea dreptului suspectului și inculpatului de a asista la audierile martorilor, aceștia vor fi intimidați de prezenta autorului infracțiunii

- **Se omite, în mod deliberat, să precizeze că e vorba doar de audierile martorilor în fața judecătorilor, nu și de audierile martorilor realizate de către procurori.**
- Astfel procesele au caracter public, inclusiv cele care se desfășoară în fața judecătorului de drepturi și libertăți care decide asupra măsurilor preventive (controlul judiciar, arestul preventiv sau la domiciliu). Directiva 343 prevede în mod expres obligația ca statele UE să asigure dreptul persoanei acuzate de a fi prezentă la propriul proces.
- Amendamentul propus nu prevede că suspectul sau inculpatul poate să asiste la audierea martorilor în faza de urmărire penală în fața procurorului.

Acuzatie - Suspectii vor trebui înștiințați că sunt urmăriți penal imediat cum se depune sesizare împotriva acestora

- Amendamentul nu prevede deloc așa ceva. Amendamentul prevede că atunci când procurorul are deja o bănuială rezonabilă cu privire la autorul faptei cercetate să îl înștiințeze de îndată pe acesta, astfel încât să poată beneficia de dreptul de a păstra tăcerea sau de a nu face declarații care l-ar putea auto-incrimina, drepturi care sunt garantate prin Directiva 343.
- Altfel există riscul de abuz, cum s-a văzut până acum, când procurorii deschid dosar in rem, deși cunosc persoanele pe care le suspectează și pe care le cheamă la audieri în calitate de martori, situație în care acestea nu pot refuza audierile, iar dacă evită să facă declarații care le-ar putea auto-incrimina pot fi acuzați de mărturie mincinoasă.

Acuzatie - Nu vor mai putea fi arestați cei cercetați pentru fapte de corupție, pedofilii, cei care spală bani etc.

- Se mențin toate criteriile generale pentru care se poate dispune măsura arestului preventiv: încercarea de sustragere de la anchetă, influențarea martorilor, tentativa de a distruge probe, presiuni asupra victimei infracțiunii. Deci toți cei care comit astfel de fapte, inclusiv cei acuzați de corupție, pot fi arestați preventiv.

Acuzatie - Nu mai pot fi arestați cei acuzați de genocid

- Fals! Se poate dispune arestul preventiv pentru toate infracțiunile comise cu violență care pot prezenta un pericol pentru ordinea publică.

Acuzatie - Prin interdicția ca organele de urmărire penală să mai transmită comunicate sau informații despre cei anchetați se încalcă accesul publicului la informații de interes public

- Potrivit legislației actuale, faza cercetării penale este nepublică. Deci nu are cum să fie încălcat accesul la informații de interes public pentru că activitatea DNA are în general un caracter nepublic.

- În plus, în Directiva 343 se subliniază : „Prezumția de nevinovăție ar fi încălcată în cazul în care declarații publice ale autorităților publice sau decizii judiciare, altele decât cele privind stabilirea vinovăției, se referă la o persoană suspectată sau acuzată ca fiind vinovată, atât timp cât vinovăția persoanei respective nu a fost dovedită conform legii.”

Acuzatie - Modificarea art. 139 Cod procedură penală va duce la eliminarea, dintre mijloacele de probă, a înregistrărilor realizate cu respectarea legii

- Se omite deliberat să se precizeze că art. 139 se referă strict la supravegherea tehnică. Deci nu se exclud alte probe care pot stabili vinovăția, cum ar fi camerele de supraveghere din locurile publice.
- Mai mult, nu e vorba de anularea tuturor înregistrărilor realizate în cursul supravegherii tehnice, ci doar cele care au un caracter provocator, prin care o persoană care discută cu cineva vizat de ancheta penală îl provoacă pe acesta să facă declarații care ar putea fi folosite ulterior împotriva sa. Se încalcă deci din nou dreptul de a nu te auto-incrimina prevăzut în Directiva 343.
- Din cauza acestei omisiuni, propaganda a susținut că nu vor mai putea fi folosite probele video prin care a fost stabilită identitatea agresoarei care a împins femeile la metrou.

Acuzatie - Accesul procurorilor la informațiile din bazele electronice de date ale altor autorități va fi îngreunat

- Nu se limitează în niciun fel accesul procurorilor la astfel de date. Se garantează însă accesul la aceleași date și pentru partea acuzată, astfel încât aceasta să poată verifica autenticitatea probei sau să identifice, eventual, alte probe omise de procuror care ar dezincrimina-o.

Acuzatie - Procurorii vor fi timorați pentru că statul se va întoarce obligatoriu împotriva sa în orice achitare fără a se mai cere dovedirea relei credințe sau a gravei neglijente

- În realitate, articolul în cauză prevede obligația statului de a declanșa acțiunea în regres față de magistratul care a produs prejudiciul unei persoane strict în trei situații (deci nu pentru orice achitare!):
 - Încălcarea prezumției de nevinovăție (art. 4 – Cod procedură penală)
 - O condamnare definitivă este desființată de decizia unei alte instanțe de judecată (art. 538 - Cod procedură penală)
 - Privarea de libertate în mod nelegal - (Art. 539 – Cod procedură penală)
 - Toate cele trei situații reprezintă încălcări grave ale Convenției Europene pentru Drepturile Omului și ale Directivei 343. Deci în toate cele 3 situații de mai sus este vorba fie de gravă neglijență, fie de rea credință din partea magistratului, iar acțiunea în regres e declanșată doar după o hotărâre a instanței.

Modificările legislative votate, săptămâna trecută, de Camera Deputaților au fost discutate, analizate și amendate în Comisiile de specialitate, comisii la care au participat toți factorii de decizie. Propunerile legislative vor ajunge în Senat, unde vor fi din nou analizate și discutate.

Vă redăm, în continuare, integral, modificările votate în Camera Deputaților, de la textul actual, la amendamente, la acuzațiile DNA, directivele prezumție de nevinovăție, precum și observațiile aferente fiecăreia.

A se vedea tabelul comparativ de mai jos

<u>Art. modificat</u>	<u>Text actual</u>	<u>Amendament</u>	<u>Acuzație DNA</u>	<u>Directiva prezumție nevinovăție</u>	<u>Observații</u>
307	<p>Art. 307 Aducerea la cunoștință a calității de suspect Persoanei care a dobândit calitatea de suspect i se aduc la cunoștință, înainte de prima sa audiere, această calitate, fapta pentru care este suspectată, încadrarea juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.</p>	<p>Art. 307 se modifică și va avea următorul cuprins: (1) Persoanei care a dobândit calitatea de suspect i se aduc la cunoștință, înainte de prima sa audiere, această calitate, fapta pentru care este suspectată, cu descrierea tuturor elementelor constitutive ale acesteia și a probelor din care rezultă săvârșirea faptei, încadrarea juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Lipsa acestor elemente atrage</p>	<p>Modificarea art. 307 alin. 2 Cod procedură penală va obliga procurorii ca imediat după înregistrarea unei sesizări care privește o persoană determinată să o anunțe pe aceasta și să îi permită să asiste la actele efectuate. În acest mod, nu vor mai putea fi administrate mijloace de probă care presupun confidențialitate,</p>	<p>Art. 7 Dreptul de a păstra tăcerea și dreptul de a nu se autoincrimina (1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a păstra tăcerea în legătură cu infracțiunea de săvârșirea căreia sunt suspectate sau acuzate. (2) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au</p>	<p>În momentul de față se abuzează de prevederile legale, în sensul că, deși procurorul are „bănuiala rezonabilă” că o persoană ar fi comis fapta penală, aceasta este audiată inițial în calitate de martor, situație în care nu poate nici păstra tăcerea (martorul nu poate refuza audierea), nici nu poate evita auto-incriminarea (pentru că ar putea fi acuzat de mărturie mincinoasă).</p> <p>Amendamentul în cauză nu face altceva decât să spună că dacă</p>

		<p>nulitatea absolută a actului de aducere la cunoștință a calității de suspect.</p> <p>(2) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 305 alin. (1) și persoana față de care există bănuiala rezonabilă este cunoscută, organul de urmărire penală va aduce la cunoștință, de îndată, calitatea de suspect, sub sancțiunea nulității absolute a tuturor actelor de urmărire penală efectuate cu încălcarea acestei prevederi față de aceasta după aflarea identității persoanei.”</p>	<p>precum înregistrările telefonice sau ambientale, percheziții domiciliare sau informatice ori prinderi în flagrant;</p>	<p>dreptul de a nu se auto-incrimina.</p>	<p>procurorul a strâns suficiente probe care indică o persoană în calitate de suspect, acesta trebuie să îi comunice această calitate pentru ca aceasta să poată beneficia de dreptul de a tăcea sau a nu se auto-incrimina.</p> <p>Prevederile art. 305 la care se face trimitere se referă la conformitatea sesizării penale (adică admiterea sesizării). În alin. 2 din amendamente mai introduce precizarea „<u>când persoana față de care există bănuiala rezonabilă este cunoscută</u>”.</p>
83.	<p>Art. 83 – Drepturile inculpatului</p> <p>În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi:</p> <p>a) dreptul de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal, atrăgându-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea</p>	<p>La art. 83, după litera b) se introduc două noi litere, literele b1) și b2), cu următorul cuprins:</p> <p>”b1) dreptul să participe la audierea oricărei persoane de către judecătorul de drepturi și libertăți, să formuleze plângeri, cereri, memorii și obiecțiuni;</p> <p>b2) poate solicita să fie încunoștințat de data și ora</p>	<p>- Modificarea art. 83 Cod procedură penală care dă dreptul suspectului și inculpatului să asiste la audierile martorilor va îngreuna efectuarea urmăririi penale, având în vedere că în numeroase situații martorii vor fi intimidați de</p>	<p>Art. 8 (1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a fi prezente la propriul proces.</p>	<p>Se impune ca inculpatul să aibă dreptul de a participa la efectuarea oricărui act de urmărire penală la care dorește să participe în cursul urmăririi. Astfel, acesta este cel care cunoaște cel mai bine circumstanțele faptei și poate să exercite efectiv apărării, având în vedere că avocatul nu știe ce cunoaște un martor și ce ar putea fi acesta întrebând astfel încât</p>

	<p>vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa;</p> <p>a¹) dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia;</p> <p>b) dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii;</p> <p>c) dreptul de a avea un avocat ales, iar dacă nu-și desemnează unul, în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu;</p> <p>d) dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii;</p> <p>e) dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei;</p>	<p>efectuării actului de urmărire penală ori a audierii realizate de judecătorul de drepturi și libertăți. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, email sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Absența sa nu împiedică efectuarea actului.”</p>	<p>prezența autorului infracțiunii, mai ales în situațiile în care se află în relație de subordonare față de acesta, cum se întâmplă în situația infracțiunilor de abuz în serviciu și corupție. În prezent, legea dă dreptul avocatului să asiste la aceste audieri, garanție absolut suficientă pentru a dreptul la apărare al persoanei cercetate;</p>		<p>să fie aflate cât mai rapid și mai corect circumstanțele faptelor săvârșite.</p> <p>Atenție! Amendamentul propus se referă strict la audierea unor persoane de către judecătorul de drepturi și libertăți, nu de către procuror. Or, audierile efectuate de către judecătorul de drepturi și libertăți face parte din procesul. Deci nu este vorba de audierile efectuate de către procurori unde s-ar putea invoca intimidarea martorilor cum susține DNA.</p>
267.	<p>ART. 267 - Accesul la bazele electronice de date</p> <p>(1) În vederea realizării procedurii de citare, a comunicării actelor de procedură sau a aducerii cu mandat la desfășurarea procedurilor, procurorul sau</p>	<p>La art. 267, alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>(2) Organele administrației de stat care dețin baze electronice de date sunt obligate să colaboreze cu procurorul sau cu instanța de</p>	<p>- Prin modificarea art. 267 alin. 2 Cod procedură penală, procurorii vor fi privați de un instrument indispensabil în investigarea</p>	<p>Art. 6 (1) Statele membre se asigură că sarcina probei în ceea ce privește stabilirea vinovăției persoanelor suspectate și acuzate revine organelor de</p>	<p><u>Directiva subliniază că este obligatoriu să se caute și probe care dezincriminează persoana.</u></p> <p><u>Or, pentru asta este necesar ca cel acuzat să poată verifica informațiile din bazele electronice de date și să poată</u></p>

	<p>instanța au drept de acces direct la bazele electronice de date deținute de organelle administrației de stat.</p> <p>(2) Organele administrației de stat care dețin baze electronice de date sunt obligate să colaboreze cu procurorul sau cu instanța de judecată în vederea asigurării accesului direct al acestora la informațiile existente în bazele electronice de date, în condițiile legii.</p>	<p>judecată în vederea asigurării accesului direct al acestora la informațiile existente în bazele electronice de date, în scopul comunicării actelor de procedură sau a aducerii cu mandat la desfășurarea procedurilor, în condițiile legii. Este interzis organelor administrației de stat să furnizeze date și informații din bazele electronice de date la care părțile, experții parte sau avocații părților nu au asigurat accesul, pentru garantarea principiului egalității de arme.”</p>	<p>infrafracțiunilor și anume accesul rapid la informații pentru a putea acționa eficient pentru descoperirea faptelor. Trebuie menționat că orice instituție este obligată să comunice organelor de urmărire penală orice informații necesare în cadrul unei anchete, iar prin accesul la bazele de date crește doar viteza de reacție pentru identificarea rapidă a autorilor unei infracțiuni. Nu poate fi condiționat accesul procurorului și al polițistului la instrumente investigative de acordarea aceluiași drept și autorilor infracțiunilor. Dreptul la apărare presupune garanții pentru persoana cercetată, nu tăierea</p>	<p>urmărire penală. Prin aceasta nu se aduce atingere niciunei obligații a judecătorului sau a instanței competente de a căuta atât probe incriminatoare, cât și dezincriminatoare, și nici dreptului apărării de a prezenta probe în conformitate cu dreptul intern aplicabil.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că orice dubiu cu privire la vinovăție este în favoarea persoanei suspectate sau acuzate, inclusiv atunci când instanța evaluează posibilitatea achitării persoanei respective.</p>	<p><i>eventual contesta veridicitatea acestora sau dacă există și alte date care ar putea dezincrimina persoana în cauză.</i></p> <p>Ex. contrafacerea unor interceptări sau viciile de corespondență între scripturi și fișierele audio.</p> <p>Există deja numeroase probe prezentate de presă privind falsificarea unor interceptări, tocmai pentru că nimeni nu poate verifica veridicitatea acestora.</p>
--	--	---	--	--	--

			instrumentelor la care are acces organul de urmărire penală, pentru a-l împiedica să descopere infracțiunile săvârșite;		
273.	<p>Art. 273 - Mărturia mincinoasă</p> <p>”(1) Fapta martorului care, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase ori nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebat se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.</p> <p>(2) Mărturia mincinoasă săvârșită:</p> <p>a) de un martor cu identitate protejată ori aflat în Programul de protecție a martorilor;</p> <p>b) de un investigator sub acoperire;</p> <p>c) de o persoană care întocmește un raport de expertiză ori de un interpret;</p>	<p>La articolul 273, după alin. (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:</p> <p>”(4) Nu constituie infracțiune refuzul de a face declarații prin care persoana se auto-incriminează, refuzul de declara în sensul solicitat de organele judiciare, modificarea declarației care a fost dată prin exercitarea unor presiuni de orice fel asupra martorului și nici simpla divergență de mărturii în cadrul unui proces, dacă nu există probe directe din care să rezulte caracterul mincinos și de rea-credință, al acestora.”</p>	<p>- Modificarea art. 273 Cod procedură penală dezincriminează practic infracțiunea de mărturie mincinoasă, cu efect inclusiv asupra tuturor cauzelor aflate pe rol având ca obiect această infracțiune, prin aplicarea principiului legii penale mai favorabile. Va fi extrem de dificilă, chiar imposibilă aflarea adevărului, în condițiile în care martorii vor ști că pot minți fără să aibă nicio consecință, având impunitate;</p>	<p>Art. 7 Dreptul de a păstra tăcerea și dreptul de a nu se autoincrimina</p> <p>(1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a păstra tăcerea în legătură cu infracțiunea de săvârșirea căreia sunt suspectate sau acuzate.</p> <p>(2) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a nu se auto-incrimina.</p> <p>(5) Exercițarea de către persoanele suspectate și acuzate a dreptului de a păstra tăcerea și a dreptului de a nu se</p>	<p><u>Este falsă afirmația că se dezincriminează infracțiunea de mărturie mincinoasă. Toate prevederile actuale rămân în vigoare.</u></p> <p>Se garantează însă dreptul oricărei persoane de a nu se auto-incrimina.</p> <p>De asemenea, se previn abuzurile prin care procurorii fac presiuni asupra unor martori să facă denunțuri mincinoase cu amenințarea că dacă își vor schimba declarația în instanță vor fi acuzați de mărturie mincinoasă.</p> <p>Nu în ultimul rând, se distinge între mărturie mincinoasă și mărturie divergentă cu alte mărturii din proces. Cel care depune o mărturie nu poate fi</p>

	<p>d) în legătură cu o faptă pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață ori închisoarea de 10 ani sau mai mare se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.</p> <p>(3) Autorul nu se pedepsește dacă își retrage mărturia, în cauzele penale înainte de reținere, arestare ori de punerea în mișcare a acțiunii penale sau în alte cauze înainte de a se fi pronunțat o hotărâre ori de a se fi dat o altă soluție, ca urmare a mărturiei mincinoase.</p>			<p>autoincrimina nu se utilizează împotriva acestora și nu se consideră a fi o dovadă a săvârșirii infracțiunii respective de către acestea.</p> <p>Art. 6: (2) Statele membre se asigură că orice dubiu cu privire la vinovăție este în favoarea persoanei suspectate sau acuzate, inclusiv atunci când instanța evaluează posibilitatea achitării persoanei respective.</p>	<p>responsabil pentru măturile altora.</p>
542.	<p>Art. 542: Acțiunea în regres</p> <p>(1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o instanță internațională pentru vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 538 și 539, acțiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate POATE fi îndreptată împotriva persoanei care, cu</p>	<p>La articolul 542 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o instanță internațională pentru vreuna dintre cauzele prevăzute la art.4, art.538 și art. 539, acțiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate TREBUIE</p>	<p>- Modificarea art. 542 Cod procedură penală introduce o răspundere obiectivă a magistratului, în toate situațiile, pentru că acțiunea în regres nu mai este condiționată de dovedirea relei credințe sau a gravei neglijențe, așa cum este în reglementarea actuală;</p>	<p>Convenția Europeană a Drepturilor Omului Art. 5 Dreptul la libertate și la siguranță, alin . 5:</p> <p>Orice persoană, victimă a unei arestări sau dețineri în condiții contrare dispozițiilor acestui articol, are dreptul la reparatii.</p>	<p>AFIRMAȚIA DNA ESTE FALSĂ ȘI MIZEAZĂ PE FAPTUL CĂ OPINIA PUBLICĂ NU CUNOAȘTE CONȚINUTUL ARTICOLELOR 538 ȘI 539 DESPRE CARE E VORBA LA ACEST ARTICOL.</p> <p>ART. 538 se referă dreptul de reparare a pagubei în caz de eroare judiciară. Se aplică doar în cazul în care o condamnare definitivă a fost desființată de</p>

	rea-credință sau din culpă gravă, a provocat situația generatoare de daune sau împotriva instituției la care aceasta este asigurată pentru despăgubiri în caz de prejudicii provocate în exercițiul profesiei.	îndreptată împotriva persoanei care a provocat situația generatoare de daune.”	Introducerea art. 542 alin. 11 Cod procedură penală reglementează o nouă formă a infracțiunii de abuz în serviciu, doar pentru magistrați și incriminează inclusiv săvârșirea faptei din culpă indiferent de natura obligației încălcate. Această formă a infracțiunii de abuz în serviciu reprezintă o discriminare evidentă față de toate celelalte categorii sociale care sunt sancționate doar dacă acționează cu intenție și doar dacă încalcă prevederi dintr-o lege;		către o altă instanță. Deci grava neglijență este deja demonstrată în momentul în care statul este obligat să plătească repararea pagubei Art. 539 se referă la dreptul în cazul privării de libertate. Se aplică doar când se demonstrează că persoana a fost privată de libertate în mod nelegal, adică prin încălcarea legii, ceea ce constituie în mod evident or rea-credință, ori gravă neglijență. Prin urmare, nu e vorba nicidecum de eventualele achitări în urma unui proces penal obișnuit, cum sugerează DNA. În cazurile unei condamnări eronate sau în cazul privării de libertate în mod nelegal este obligatoriu (TREBUIE) ca statul să se îndrepte împotriva magistratului.
364	Art. 364: Participarea inculpatului la judecată și drepturile acestuia (6)Inculpatul poate formula cereri, ridica excepții și pune concluzii, inclusiv în situația	La articolul 364, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alin. (7) și (8), cu următorul cuprins: „(7) Persoana poate fi condamnată în lipsă numai	- Prin modificarea art. 364 Cod procedură penală devine practic imposibilă condamnarea în lipsă	Articolul 8 Dreptul de a fi prezent la proces (1)Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au	Se transpun efectiv prevederile Directivei UE 2016/343 privind desfășurarea procesului în lipsa persoanei acuzate și drepturile acesteia în cazul condamnării și

	<p>prevăzută la alin. (1) teza finală.</p>	<p>dacă a fost citată legal pentru fiecare fază a judecății sau a intrat prin alte mijloace oficiale în posesia unor informații cu privire la locul și data procesului, a fost informată despre posibilitatea pronunțării unei hotărâri .n lipsă, precum și dacă a fost reprezentată de un avocat ales sau desemnat din oficiu și a beneficiat de apărare corespunzătoare în cadrul procesului.</p> <p>(8) Procedura de punere .n executare a unei hotărâri definitive pronunțate în lipsa inculpatului poate fi declanșată numai dacă i s-a comunicat hotărârea și numai după ce a fost informat .n mod expres cu privire la dreptul la o nouă procedură de judecată sau la o cale de atac, la care are dreptul să se prezinte și care permite o nouă stabilire a fondului cauzei, inclusiv examinarea unor probe noi care pot conduce la schimbarea</p>	<p>a unei persoane</p>	<p>dreptul de a fi prezente la propriul proces.</p> <p>(2) Statele membre pot să prevadă că un proces care poate duce la o hotărâre privind vinovăția sau nevinovăția persoanei suspectate sau acuzate poate avea loc în absența persoanei în cauză, cu condiția ca:</p> <p>(a) persoana suspectată sau acuzată să fi fost informată în timp util cu privire la proces și la consecințele neprezentării; sau (b) persoana suspectată sau acuzată care a fost informată cu privire la proces să fie reprezentată de un avocat mandatat, care a fost numit fie de către persoana suspectată sau acuzată, fie de către stat.</p> <p>(3) O hotărâre luată în conformitate cu alineatul (2) poate fi</p>	<p>prinderii sale de către autorități.</p>
--	--	---	------------------------	---	--

		<p>hotărârii inițiale, respectiv dacă persoana în cauză declară în mod expres că nu contestă decizia sau nu solicită o nouă procedură de judecată ori nu introduce o cale de extraordinară de atac în termen de 30 de zile de la primirea informației legate de hotărâre.”</p>		<p>pusă în executare împotriva persoanei suspectate sau acuzate în cauză.</p> <p>(4)Atunci când statele membre prevăd posibilitatea desfășurării proceselor în lipsa persoanelor suspectate sau acuzate, dar condițiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol nu pot fi îndeplinite din cauză că suspectul sau inculpatul nu poate fi localizat, în pofida eforturilor rezonabile depuse în acest scop, statele membre pot să prevadă că o hotărâre poate fi totuși luată și pusă în executare. În acest caz, statele membre se asigură că, atunci când persoanele suspectate sau acuzate sunt informate cu privire la hotărâre și, în special, atunci când sunt prinse, ele sunt informate și despre</p>	
--	--	---	--	--	--

				posibilitatea de a contesta hotărârea și despre dreptul la un nou proces sau la o altă cale de atac, în conformitate cu articolul 9.	
335.	<p>Art. 335 Reluarea în caz de redeschidere a urmăririi penale</p> <p>”(1) Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător.</p>	<p>La art. 335, alin. (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>”(1) Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată că au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea ulterior, dar nu mai târziu de 6 luni de la data la care a luat cunoștință de apariția faptei sau împrejurării noi, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător.</p> <p>Redeschiderea este supusă confirmării, potrivit alin. (4).”</p>	<p>- Prin modificarea art. 335 Cod procedură penală, o soluție inițială de clasare nu va mai putea fi infirmată după 6 luni, chiar dacă ar apărea probe noi care ar dovedi că persoana a săvârșit în realitate infracțiunea pentru care a fost cercetată. Există numeroase situații în care sunt descoperite noi mijloace de probă după dispunerea unei soluții de clasare în cauze care vizează infracțiuni dintre cele mai grave, însă autorii acestor fapte</p>	<p>Art. 6 (1) Statele membre se asigură că sarcina probei în ceea ce privește stabilirea vinovăției persoanelor suspectate și acuzate revine organelor de urmărire penală</p>	<p><u>Starea de incertitudine privind vinovăția sau nevinovăția unei persoane nu poate fi prelungită la nesfârșit.</u></p> <p>O persoană pentru care s-a decis clasarea, nu poate rămâne cu incertitudinea că oricând i se poate redeschide cazul.</p> <p>Organele de urmărire penală care au sarcina de a proba vinovăția unei persoane trebuie să își facă temeinic datoria.</p> <p>Trebuie să se aplice în mod corespunzător principiul caracterului definitiv al unei hotărâri care există în cazul judecătorilor.</p>

			nu vor mai putea fi trași la răspundere penală;		
218.	Art. 218 Arestul la domiciliu ”(1) Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 223 și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la art. 202 alin. (1).”	La articolul 218, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de camera preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 223 alin. (1) și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la art. 202 alin. (1).” (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins: ”(11) Măsura arestului la domiciliu a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii	- Prin modificarea art. 223 alin.2 Cod procedură penală nu vor mai putea fi arestați preventiv autorii infracțiunilor de corupție, evaziune fiscală, spălare de bani, chiar dacă lăsarea lor în libertate ar prezenta pericol publică. Mai mult, nu vor mai putea fi arestați preventiv autorii infracțiunilor contra capacității de apărare a României, infracțiuni de genocid, contra umanității și de război, dacă comit aceste infracțiuni fără violență. Prin această modificare se realizează o discriminare evidentă între autorii acestor		<u><i>Arestul preventiv a fost folosit abuziv</i></u> Spre deosebire de alineatul 1 de la art. 223 care indică circumstanțele în care se impune arestul preventiv (sustragere de la urmărire, influențarea anchetei, presiuni asupra persoanei vătămate, indicii că ar putea săvârși o nouă infracțiune) Alineatul 2, care este exclus prin acest amendament, enumeră o serie de infracțiuni pentru care se poate dispune arestul preventiv și care oferă astfel o marjă foarte mare pentru dispunerea acestei măsuri (ex. de la omoruri și violuri, până la infracțiuni informatice) încalcând principiul că această măsură privativă de libertate trebuie să se aplice doar în ultimă instanță, nu ca o practică obișnuită cum a fost aplicat în ultimii ani. Prin aceste amendamente se

		de 5 ani ori mai mare și, cumulativ, pe baza	fapte și cei ai unor infracțiuni mai puțin grave (falsificare de monedă) și se poate da naștere unei stări de insecuritate în societate.		introduce criteriul ca pedepsele pentru care se poate dispune arestul preventiv să fie de minim 5 ani. Deci e falsă afirmația că nu se mai poate dispune arestul pentru infracțiunile de corupție, genocid, spălare de bani etc. Pentru toate acestea se poate dispune arestul dacă prezintă o gravitate ridicată, cu pedepse mai mari de 5 ani.
139.	Art. 139 ”(3) Înregistrările prevăzute în prezentul capitol, efectuate de părți sau de alte persoane, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. Orice alte înregistrări pot constitui mijloace de probă dacă nu sunt interzise de lege.”	La articolul 139, alineatul (3) semodifică și va avea următorul cuprins: „(3) Înregistrările prevăzute în prezentul capitol, efectuate de părți, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. Orice alte înregistrări pot constitui mijloace de probă dacă nu sunt interzise de lege.”	- Modificarea art. 139 Cod procedură penală vor duce la eliminarea, dintre mijloacele de probă, a înregistrărilor realizate cu respectarea legii, ceea ce va îngreuna dovedirea infracțiunilor;	Directiva 343, Art. 7, (2) Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate au dreptul de a nu se auto-incrimina. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Art. 6, dreptul la un proces echitabil.	Se elimină de fapt înregistrările realizate de cei puși de procurori să provoace o persoană să comită o infracțiune sau să conducă discuția astfel încât să-l determine pe interlocutor să facă afirmații care l-ar putea incrimina ulterior.
168.	Art. 168 Percheziția informatică (15) Datele informatice identificate cu caracter secret se păstrează în condițiile	La articolul 168, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alineatul (15 ¹) cu următorul	- Modificarea art. 168 Cod procedură penală va duce la imposibilitatea de a folosi, într-o altă	Directiva 343, art. 3, prezumția de nevinovăție: Statele membre se	<u>Autorizarea percheziției trebuie acordată de către un judecător, iar acesta își întemeiază decizia pe baza motivării procurorului</u>

	legii.	cuprins: „(15^1) Datele obținute dintr-un sistem informatic sau dintr-un sistem de stocare a datelor informatice care nu au legătură cu infracțiunea pentru care se efectuează urmărirea penală și pentru care a fost autorizată percheziția în acea cauză se șterg definitiv din copiile efectuate în baza alin. (9) și nu pot fi folosite în alte cauze penale și pentru dovedirea altor fapte.”	cauză, rezultatele unei percheziții informatice și va îngreuna dovedirea unor infracțiuni, fără nici un argument obiectiv. Nu se poate justifica excluderea unor probe care au fost administrate cu respectarea legii și în baza autorizației unui judecător ;	asigură că persoanele suspectate și acuzate beneficiază de prezumția de nevinovăție până la dovedirea vinovăției conform legii. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Art. 6, dreptul la un proces echitabil.	<u>de caz care se raportează strict la infracțiunea pentru care se efectuează infracțiunea.</u> Utilizarea datelor informatice pentru alte presupuse fapte care nu făceau obiectul cercetării nu mai este acoperită de mandatul judecătoresc și deci devine ilegală. Se elimină astfel posibilitatea procurorilor de a „pescui” probe, respectiv de a invoca o anumită suspiciune pentru a căpăta acces la sistemele informatice în speranța că ar putea găsi acolo alte indicii care să îl incrimineze pe cel vizat, fapt care încalcă prezumția de nevinovăție (se prezumă de către procuror că persoana vizată are o vinovăție înainte de identificarea probelor).
4.	Art. 4: Presumția de nevinovăție (1)Orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă. (2)După administrarea .ntregului probatoriu, orice	La articolul 4, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4) cu următorul cuprins: ”(3) În cursul urmăririi penale și al judecării cauzei .n procedură de cameră preliminară sunt interzise	- Introducerea art.4 alin.3, 4 Cod procedură penală realizează o evidentă discriminare între autorii unor infracțiuni și dreptul publicului de a avea acces la	Directiva 343, art. 3, prezumția de nevinovăție: Statele membre se asigură că persoanele suspectate și acuzate beneficiază de prezumția de	<u>Este o manipularea grosoloană invocarea dreptului la informare ca justificare a încălcării unui drept fundamental al omului, cum este prezumția de nevinovăție.</u> Această argumentare a DNA demască preocupările acestei

	<p>...doială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.</p>	<p>comunicările publice, declarațiile publice precum și furnizarea de alte informații, direct sau indirect, provenind de la autorități publice sau orice alte persoane fizice sau juridice referitoare la faptele și persoanele ce fac obiectul acestor proceduri. Încălcarea acestei obligații reprezintă infracțiune și se pedepsește, potrivit legii penale. (4) În cursul procesului penal este interzisă prezentarea publică a persoanelor suspectate de săvârșirea unor infracțiuni purtând cătușă sau alte mijloace de imobilizare sau afectate de alte modalități de natură a induce în percepția publică că acestea ar fi vinovate de săvârșirea unor infracțiuni.</p>	<p>informații de interes public. Aceste reglementări contravin jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), Recomandării (2003) 13 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei, Rezoluției nr.428/1970 adoptată de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei privind obligația statelor de a asigura accesul oricărei persoane interesate și mass-media la informații de interes public. Cercetările efectuate în cauze de corupție, spălare de bani, evaziune fiscală, cauze de violență etc reprezintă informații de interes public, așa</p>	<p>nevinovăție până la dovedirea vinovăției conform legii.</p> <p><u>Articolul 4 Referirile publice la vinovăție</u> <u>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că, atâta vreme cât vinovăția unei persoane suspectate sau acuzate nu a fost dovedită conform legii, declarațiile publice făcute de autoritățile publice și deciziile judiciare, altele decât cele referitoare la vinovăție, nu se referă la persoana respectivă ca fiind vinovată. Prin aceasta nu se aduce atingere actelor de urmărire penală care au drept scop dovedirea vinovăției persoanei suspectate sau acuzate și nici deciziilor preliminare cu caracter procedural care sunt luate de</u></p>	<p>instituții față de impactul mediatic pe care îl poate produce în fazele de urmărire penală, când vinovăția persoanelor cercetate nu a fost încă dovedită și când comentariile și presiunile din media pot influența deciziile în instanță, dincolo de aplicarea legii și dincolo de dreptul la apărare al persoanei acuzate.</p> <p>În preambulul Deciziei UE 343, se spune:</p> <p>„Prezumpția de nevinovăție ar fi încălcată în cazul în care declarații publice ale autorităților publice sau decizii judiciare, altele decât cele privind stabilirea vinovăției, se referă la o persoană suspectată sau acuzată ca fiind vinovată, atât timp cât vinovăția persoanei respective nu a fost dovedită conform legii.”</p> <p>Obligația de a nu se referi la persoanele suspectate sau acuzate ca fiind vinovate nu ar trebui să împiedice autoritățile publice să publice informații privind procedurile penale în cazul în care acest lucru este</p>
--	---	---	---	---	---

			<p>încât, restricția echivalează cu încălcarea dreptului publicului de a avea acces la informații publice.</p>	<p><u>autoritățile judiciare sau de alte autorități competente și care se bazează pe suspiciuni sau probe incriminatoare.</u></p> <p>Convenția Europeană a Drepturilor Omului</p> <p>Art. 6 Dreptul la un proces echitabil, Alinj. 2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită</p>	<p>strict necesar din motive legate de ancheta penală, cum ar fi în cazul în care materialele video sunt făcute publice și publicului i se solicită să ajute la identificarea autorului presupus infracțiunii, sau în interes public, precum în cazul în care, din motive de siguranță, sunt furnizate informații locuitorilor dintr-o anumită zonă cu privire la o presupusă infracțiune împotriva mediului, sau atunci când organele de urmărire penală sau o altă autoritate competentă furnizează informații obiective cu privire la stadiul procedurilor penale în scopul de a preveni tulburarea ordinii publice. Justificarea prin aceste motive ar trebui limitată la situațiile în care este rezonabilă și pertinentă, ținând seama de toate interesele implicate. În orice caz, modul și contextul în care informațiile sunt difuzate nu ar trebui să creeze impresia că persoana este vinovată înainte de a se fi dovedit vinovăția acesteia conform legii.</p>
--	--	--	--	--	--